

zgaja vsak četrtek
in velja s poštino
vred in v Mariboru z
pošiljanjem na dom
za celo leto K 5.—
za pol leta " 2.60
za četrt leta " 1.30

Naročnina se pošilja
upravnosti v tiskarni
sv. Cirila, koroške
ulice hšt. 5. List se
pošilja do odgovoda.

Deležniki katol. tis-
kovnega društva do-
mavajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Štev. 32.

V Mariboru, dne 10. avgusta 1899.

Tečaj XXXIII.

Krščanski socialci in mokrači v Mariboru.

Povišanje sladkornega davka je vse delavske in delavcem prijazne kroge neprijetno dirnilo. Delavcu in posebno še njegovi družini je namreč sladkor, s katerim si sladi kavo, važna vsakdanja potreba. S povišanjem sladkornega davka se je torej podražila delavcu v sedanjih razmerah neizogibna vsakdanja hrana. Samoumevno je, da tudi naše mariborsko delavstvo ni odobravalo novega davka. Saj ga bo tudi ono občutilo in težko nosilo. V obsojanju tega davka se krščanski socialci niso razločevali od mokraških socijev.

Prikladno bi bilo, da bi se mokrači veselili v tej zadevi enakega mišljenja vseh mariborskih delavcev. Toda ravno nasprotno. Da se je povišal sladkorni davek, to dejstvo so začeli izrabljati v svoje strankarske namene. Mokraški voditelji so izdali geslo: «Krščansko socialna stranka je zakrivila povišanje sladkornega davka, zato proč s krščanskimi socialci!» In naši mokrači, ki so se že davno odvadili samostalnega mišljenja in slepo sledijo svojim voditeljem, izgovarjali so za njimi te besede, ne da bi pomislili, kako bedastočo in neresnico oznanujejo. Hujškanje se je širilo. Nekaterim krščanskim delavcem se je celo grozilo, da jih ljubezni mokraški sodruži pomečejo 1. avgusta iz delavic, ako se istega dne resnično uveljavlja zakon o povišanju. Seveda se naši somišljeniki niso ustrašili takih groženj, kajti predobro jim je znano, da so mokrači le pogumni v besedi, a pri kakem dejanju, tam

jih ni. Vendar se je zdelo voditeljem krščansko-socialnega gibanja v Mariboru potrebno, da skličejo somišljenike k zborovanju, na katerem se naj jasno pove, kdo je sokriv pri povišanju sladkornega davka in kako stališče zavzemajo krščanski socialci nasproti povišanju Zborovanje se je vršilo v nedeljo dne 6. avgusta v vrtni dvorani hotela «Stadt Wien».

Začetek zborovanja se je nastavil na 5. uro popoldne. Dvorana je bila polna delavskega ljudstva. Ker so bili tudi mokrači povabljeni, bilo je tudi precej socijev navzočih, vendar večino so imeli krščanski socialci. Jeden izmed sklicateljev otvoril zborovanje, pozdravivši prijazno vse navzoče, ter predlaga volitev predsednika izmed vrste krščanskih socialcev. Socialdemokrati so ponujali svojega kandidata, a so ž njim pri volitvi z veliko manjino propali. Ko se še dolobi podpredsednik in tajnik, podeli predsednik besedo g. dr. Mateku, da govoril o jedini točki dnevnega reda: «Kdo je zakrivil povišanje sladkornega davka?» V tem hipu pa nastane v dvorani divjaški krik. Sociji so zahtevali besedo k opravilnemu redu. Predsednik izjavlja, da bi to dopustil drage volje, ako bi se kdo prej naznani, a sedaj, ko je dal že referentu besedo, mu to ni več mogoče. Sociji se izgovarjajo, da so se prijavili k besedi, ter kažejo na predsedniško mizo, kjer je res ležal oznanilni listek. Ker pa je listek prišel celo natihoma na mizo, ker se predsedniku ni vročil, niti so ga opozorili nanj, izjavlja, da ga sedaj ne more več uvaževati in povabi g. dr. Mateka, naj prične z govorom. A sedaj je bil ogenj v strehi. Kakor obsedeni

so skakali sociji raz prostore ter kričali o nasilstvu, o nepravilnosti in nezakonitosti. Ker to nič ni pomagalo, začeli so s psovanjem. Krščanski socialci so pokazali občudovanja vredno hladnokrvnost. S pomilovanjem so gledali razdivjane in razkacene mokrače. Tudi nekateri mokrači so se menda sramovali tega nastopa svojih sodrugov ter izdali parolo, da odidejo. Sedaj so podvojili sociji krik in psovanje ter v „genzemaršu“ odhajali iz dvorane. Krščanski socialci so pričakovali, da jim bodo mokrači s pametnimi razlogi v mirni besedi pojasnili svoje stališče, a mokrači so vedeli, da pametnih razlogov za svoje trditve nimajo, in zato so si pomagali s krikom in psovanjem, kakor je to navada le pri pouličnih barabah.

Sedaj šele je mogel začeti g. dr. Matek s svojim govorom: Čudno je, da se je vlada odločila za povišanje sladkornega davka, ki tako občutljivo zadene posebno delavsko ljudstvo. Če hoče vlada novih davkov, naj jih nastavi na razkošnosti kapitalistov, na športne, na borzo. (Burno pritrjevanje.) Vlada skrbi za kapitaliste, a ne tako za delavce. Ravno na pr. glede sladkorja: sladkornim tovarnarjem daje premij na milijone, da lahko izvaja v inozemstvo sladkor prav ceno, a doma obdačuje sladkor. V inozemstvu se kupuje avstrijski sladkor za polovico ceneje kakor pri nas doma. Ako bi imeli državni zbor, moral bi se ta davek odobriti v njem, a sedaj ga je izdala vlada s § 14. Gotovo bi ga državni poslanci odklonili. Sokrivi pri tem davku so torej tudi iste stranke državnega zbora, ki so s pretepanjem in raz-

Listek.

Jeruzalemško romanje.

(Piše prof. J. Zidanšek.)

(Konec.)

26. Na otoku Cipru; iz Larnake v Trst; dva nauka in sklep.

Veseli me preljubi rojaki, da še enkrat lehko spregovorim kratkočasno besedo o svojem potovanju po jutrovskih deželah; a to moje poročilo je pač zadnje ali sklepčno. — Kdor ima zemljevid pri rokah in naše romanje po njem zasleduje, bo hitro uganil, katero slavno deželo smo še hoteli obiskati, ker smo zdaj bili precej blizu nje — otok Ciper; 9. majnika ob 8. zvečer smo odplovili iz Bejruta in ob 6. zjutraj smo že bili na Cipru, ki je bil naša zadnja in kratka, samo 6 ur trajajoča postaja. Ciperski otok je v vzhodno-severnem kotu sredozemskega morja in približno tako velik, kakor kranjska dežela; prebivalcev šteje 200.000 in sicer večina krščanskih; toda katoličanov z Maroniti vred je samo 1000. Ob Kristusovem času so otoku zapovedovali Rimljani; v srednjem veku so ga dobili v svojo oblast krščanski križarji, pozneje Benečani in nazadnje Turki

do današnjega dne; samo da je bil 1. 1878. Anglež tako dober (?) in je prevzel oskrbiščvo celega otoka; seveda se pri tem ni bati nikakšne zgube, ker Anglež je prava kramarska duša, ki ne storí ničesar zastonj. Sicer je pa nam to angleško pokroviteljstvo bilo všeč, ker je zdaj vsaj vse lepše urejeno in bolj snažno, kakor v deželah pod turško vlado. Ciperski otok že od nekdaj slovi radi svoje rodovitnosti in radi obilne izvrstne rude, posebno bakrene, ki ima od tod svoje ime (lat. cuprum, nemško Kupfer). Preden je Turek prišel v deželo, bili so ljudje pridni in delavni, pa tudi bogati; takrat je na pr. dobila navadna meščanska nevesta doto, ki je bila več vredna, kakor vse dragocenosti francoskega kraljevega zaklada; a pod Turkom se vse zanemarja, trgovina, poljedelstvo in vinoreja.

Seme krščanske vere zasejalo se je na Cipru po tistih kristjanih, ki so bili iz Jeruzalema tu sem pribrežali po smrti prvega mučenika sv. Štefana; pa vernike potrdila in posamezne cerkve ustanovila sta še le sv. app. Barnabas in Pavel, ki sta na prvem apostolskem potovanju najprej pridigala na tem otoku, kjer je bil Barnabas doma. V dianju apost. (13, 4. 5) beremo: «Ondod sta se po morju peljala na Ciper; in ko sta prišla v Salamino, sta oznanovala Božjo besedo po

judovskih shodnicah. Imela sta pa tudi Janeza (evangelista Marka) v službi.» Razvaline Salaminske kažejo se dandanes blizu mesta Famagosta na vzhodni strani otoka, katerega sta sv. apostola celo obhodila do mesta Pafos (dandanes Bafa) na nasprotni ali zapadni strani. Vsled njune pridige spreobrnil se je rimski poveljnik Sergij Pavel in nekateri menijo, da se je apostel narodov od zdaj naprej imenoval Pavla in ne več Savla, v spomin na ta velevažen dogodek. Nekega tamošnjega čaravnika, ki se je ponašal z imenom sin Jezusov, imenoval je sv. Pavel sina satanovega in ga kaznoval z telesno slepoto, ker je ljudi zapeljeval in utrjeval v duhovni slepoti.

Glavno cipersko mesto je zdaj Nikozija, ki je pa daleč proč od morskega brega; zato se mi nismo oglasili v tem, ampak v pomorskom mestu Larnaka, ki je za dobro polovico manjše. Našli smo tu dve katoliški cerkvi, v katerih so še mogli nekateri romari maševati; oo. frančiškani imajo zavod ter šolo za dečke, sestre sv. Jožefa pa za deklice; tako lepe frančiškanske cerkve kakor je tukaj, še menda dozdaj nismo nikjer videli na jutrovem. V grški cerkvi sv. Jurija kažejo razkolniki drugi Lazarjev grob; pravijo namreč, da se je Lazar nevernim judom tu sem vmanjil, ko ga je bil Kristus od smrti obudil;

Posamezni listi dobē
se v tiskarni in pri
gospodu Novaku na
velikem trgu po 10 h.

Rokopis se ne vra-
tajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Ta oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 12 h, dvakrat 18 h,
trikrat 24 h.

grajanjem onemogočile redno državnozborsko delovanje. (Pritrjevanje). In med temi strankami se je mimo nemških narodnjakov odlikovala socialdemokratična stranka. (Klici: Tako je, tako je!) Tudi ona je kričala, divjala ter razbijala v državnem zboru, da je bilo vsako delo nemogoče. S tem se je potisnil vladni § 14 v roke, s katerim se je izdal sedaj novi sladkorni davek. Smešno, neresnično in zlobno je torej, ako socialdemokratje razglašajo, da krščansko-socialna stranka je zakrivila sladkorni davek. Socialdemokrate peče zdaj že vest, da so s okriveni na povisanju tega težkega užitninskega daska, zato bi radi sedaj zvrnili krvido na druge rame. A zaman je njih trud. Krščanski socialci so bili vedno proti povisanju tega daska, kakor so sploh nasprotni vsemu, kar ne pospešuje blagostanja trpečega delavskega stanu. (Dolgotrajno viharno pritrjevanje.) Na to se je še sprejela govorovi vsebini primerna resolucija.

Po poročevalčevem govoru nastopili so še nekateri krščanski socialci s kratkimi stvarnimi besedami, a tudi jeden socialdemokrat (nekateri še so ostali pri zborovanju) se je oglasil, a ker se niti ni znal razločevati med krščanskimi socialci in nemško konservativno stranko, se je le popolnoma osmešil. Proti sedmi uri je zaključil predsednik zborovanje in izrazil zahvalo mariborskim krščansko-socialnim delavcem, ki v trezmem političnem mišljenju in nastopanju visoko nadkriljujejo razdivjane in razgrajajoče mokrače.

Štajarski slovenski delavci.

Od zadnjih državnozborskih volitev se je mnogo storilo za stanovsko združevanje spodnještajarskih slovenskih delavcev. Izmed večjih naših mest zaostaja še le Ptuj, kjer se nič ne stori za delavske kroge. V Celju in Mariboru pa vrlo napreduje delavsko gibanje. Izven mest po deželi je menda najmočneje delavsko družabno življenje po dravski dolini. Upati smemo, da bo pri prihodnjih državnozborskih volitvah slovensko delavstvo v peti kuriji odločilen faktor. Čeprav še niso delavci po dravski dolini povsodi združeni v posebna društva, vendar so njih čustvovanja (simpatije) na strani krščansko-slovensko delavske organizacije. Nemški krogi ne store za delavce popolnoma nič, ampak jih mirno vestjo prepuščajo židovski socialni demokraciji. Sedaj je zastopnik pete kurije v državnem zboru Nemeč, toda če bo tudi prihodnjič, to je veliko vprašanje, kajti tudi delavcem

prijazni nemški volilci se bodo morali ozirati na slovenske volilce dravske doline.

Gole fraze obmejnih Slovencev.

V nedeljo dne 6. avgusta so kranjski liberalci zborovali v Starem trgu pri Ložu. Deželni poslanec g. Božič je izrekel v svojem govoru tudi te-te besede: «Pri tej priliki se ne more zamolčati, da so se obmejni Slovenci glede sprave (med liberalnimi in katoliško-narodnimi poslanci) kaj čudno vedli. (Klici: Jako čudno!) Ko se je sprava sklepala, rotili so nas na vse možne načine, naj jo podpišemo, naj jim pomorem; a ko so klerikalci snedli svojo besedo in poteptali spravo (ker liberalci niso hoteli pretrgati zveze z nemškimi veleposestniki), tedaj niso imeli niti najrahlejše grajalne besede za to početje (Klici: To je značilno!), kar mora napraviti utis, da so bili tudi njihovi obupni klici **gola fraza!** (Posamezen ugovor: Ne, fraza niso bili. Živahni protiugovori in klici: Božič ima prav!)» Naši obupni klici so torej le **gola fraza!** Tako more govoriti samo Slovenec, kojega narodnost je postala bankrotna, take izjave more delatile ona slovenska stranka, koji služi beseda narodnost samo v sebične namene. Vemo sicer, da politično obzorje Božičeve ne presega niti mej njegovega volilnega okraja, kamo da li meje kranjske dežele, vendar tudi to je znano, da je Božič poslušen avtomat in pokorno trobilo liberalne stranke. Štajarci si hočemo zapomniti stranko, ki izjavlja po svojih poslancih, da so naši obupni klici le — **gola fraza.**

Avstrijski Nemci.

Plaćani prusaški agentje in kratkovidni nemški poslanci so vstrajno hujskali nemško ljudstvo proti vladni in Avstriji. Sedaj jim gre setev v klasje. Nemškega ljudstva se je prijel prekucijski in protiavstrijski duh, da se ga zmernejši Nemci sami boje. Zadnji teden je prišlo na pr. v Solnogradu do krvavih izgredov. Reda policija ni mogla več vzdržavati, vojaški bajonetni so morali priti na pomoč. Odločilni krogi bodo kmalu uvideli, če že niso, da so le Slovani zanesljivi avstrijski državljeni in le ž njimi bo treba vladati.

Wolf jo je skupil.

V nedeljo je imel pretepaški poslanec Wolf zaradi neke razžalitve dvoboja z nemškim poslancem Krepkom. Wolf jo je pošteno dobil. Težko ranjen v obrazu mora sedaj ležati, a njegovi pristaši žalujejo, ker je mojster vseh nemških pretepačev našel še večjega mojstra. Nemškemu narodu pa se mora častitati, da ima toliko izbornih pretepačev!

najprej zato, ker nam je dozdaj vse tako srečno steklo in se nam nikjer ni pripetila huda nesreča; v Damasku bila sta sicer dva romarja precej nevarno zbolela; a ko smo mi odhajali, sta se le posilila in se nam tudi pridružila. Veselilo nas je drugič tudi to, da smo imeli že za seboj take kraje, v katerih prebivajo naši sovražniki in kjer se še zelo šopiri satan in njegovo kraljestvo; v Bejrutu in Damasku smo to dovolj čutili in se radi vmaknili mohamedanom nevernikom. Najbolj nas je pa navduševala in osrečevala misel, da se zdaj naravnost peljamo — domu, da je mila domovina naš cilj, kjer naši ljubi že nestrnpo čakajo naše vrnitve. Kdor je že bil v daljnih krajih, kjer se govori nam neznan jezik in se nihče ne briga za ubogega tujca, ve, kaj se to pravi, delj časa ločen biti od ljube domovine. Nek tirolski duhovnik mi je na tihem potožil, da še nikdar ni bil tako žalosten kakor zdaj, ko že več tednov ni gledal domačih visokih gora in bujno zelenih planinskih livad. Ogru zopet se pa v tujini tako toži po njegovi žalostni pusti, da zbuli samega koprnenja po rojstnem kraju; zares ljubo doma, kdor ga ima.

Dež za solncem mora priti, za veseljem žalost biti; tudi na ladiji ni dolgo vladalo veselje, ker že v sredo oglasila se je huda nevolja — morska bolezen. Nekateri so mis-

Ruski car ne bo odstopil.

Ker je francoski minister zunanjih zadev Delkase pretekle dni obiskal Petrograd, da se je razgovarjal in posvetoval z ruskimi ministri o važnih zadevah rusko-francoske zveze, podtkikali so Rusom sovražni listi najneumnejše namene Delkasejevemu potovanju. Pisali so, da hoče ruski car Nikolaj odstopiti in Delkase je potoval v Petrograd, da ga pregovori, če še mogoče. Seveda je vse to zlagano. Angleži in Nemci namreč z zavistjo gledajo, kako mogočno in neprestano napreduje velika slovenska država na severu, in zato trosijo najbolj abotne vesti v svet, da bi škodovali dobremu imenu Rusije.

Dopisi.

Z Murskega polja. (Kmečke zadruge na Murskem polju.) Kdor ljubi kmeta in celi svoj narod, bere z veseljem «Slov. Gosp.», ker nam med drugim prinaša podučljive članke za kmečke zadruge. Povsod se jih veselimo, ker po njih upamo najboljše prihodnosti ter kmečkega blagostanja. Z zadrugami smo si nakopali sicer novih skrb, vendar bomo jih radi prenašali. Dozdaj so posamezni «špekulant» gledali, kako bi si pomogli oni in ni jim bilo mar, da je kmet trpel škodo in vedno bolj globoko propadal; zdaj pa bodo začeli «špekulirati» kmetje v svojo korist, a če «špekulant» ne bodo mogli shajati z dosedanjim kruhom, pa se najlotijo česa drugega. Sicer pa še ne bodo trpeli tolike škode, kakor se je bojijo. Kruha bo imel dovolj vsak, ki bo hotel in mogel delati.

Hvala Bogu, da se pri nas povsod pomlajajo zadruge, kakor globanje po toplem dežu. Nas začetnike še teži ena skrb, namreč kako naj začne novo ustanovljena zadruga delovati? Blaga dobimo lehkovo dovolj skoz noč, toda komu ga bomo prodali. Vemo, da so kupci, vendar mi ne vemo, kje da so? Prekupe najdemo že, vendar zadruga nema namena, da bi skrbela prekupecem za blago. To bi bila tudi njena poguba, ampak zadruga mora spraviti blago od kmeta naravnost istemu, ki ga povzroči ali porabi. Zato bi bilo treba zadružnih novin. Ne mislim pa, da moramo ustanoviti nove take novine. Kar gre v javnost, to je že do zdaj objavljaj na vrlji «Slov. Gosp.» na Štajarskem in «Mir» na Koroškem; na Kranjskem pa bi morebiti za to bil najboljši «Kmetovalec». Če pa kdo ve še za kaki boljši svet v tem oziru, prosim naj blagovoli objaviti.

lili, da se jih drugokrat ne bo lotila, ker so jo že poprej voljno prenašali; a ona se ni zmenila za tako prevdaranje, ki menda velja le za bolezni na suhi zemlji; 11. majnika je bilo skoraj vse boleno in mnogo živeža se je prihranilo, ker k mizi jih ni prišlo toliko, kolikor je prstov na roki. Jaz sem ležal ves ljubi dan kakor v omotici v svoji kabini in sem se zibal z ladijo vred; hujših nasledkov pri meni ni bilo, pač pa je mnogo trpel moj ogrski tovariš; on je tako oslabel, da se nam je vsem v srce vsmilil, a pomagati mu nismo mogli. Čeh pa je znal dobro prikrivati svojo nadlogo; ni stokal in ni nič govoril; samo enkrat je izrekel zelo pomenljive besede: Jaz ne maram več videti tega gnusnega morja. Z Ogrom sva to dobro razumela in tudi sklepala, da najin češki tovariš ni brez uzroka okoli polnoči dvakrat vun šel in še precej naglo. Najbolj me je to dirnilo in osupnilo, da ko sem zopet k mizi k skupnemu obedu prišel, so me drugi popraševali, kje sem prejšnji dan bil, ali so me zobje tako hudo boleli?

Prve dni se seveda nismo vozili po tistih morskih krajih, kakor poprej v Afriko, ampak mnogo višje; pod malo Azijo in grško deželo plovili smo proti zapadu in skoraj ves tretji dan gledali smo otok Kreta in njegova mesta na severni strani. Pri grškem

bil je bojda na ciprskem otoku v mestu Citium škof in tudi tukaj pokopan, a njegovo truplo so neki odnesli Benečani. V larnaških krčmah dobilo se je izvrstno sladko ciprsko vino in sicer iz začetka prav po ceni; ko je pa več romarjev prihajalo, se je vino hitro podražilo. Spominjam se, da so si naši ljubi koroški romarji kupili velik vrč dobrega vina z namenom, da ga vzamejo na svoj dom; ker so pa pozneje zvedeli, da bi bilo treba v Trstu mnogo colnine plačati, so ga rajši sami spili; na ladiji so se par večerov slišale vesele pesmi, ker koroški romarji so bili dobre volje. Ker sem že pri Koroščih, naj še omenim, da je bila ta dežela v naši romarski družbi prav dobro zastopana po 7 krepkih možih na pr. gosp. prošt Plešučnik, okrajni glavar Šuster in profesor Koh iz Beljaka. A iz cele Kranjske je bila samo ena ženska, gospa Gmajdler iz Ljubljane. Kranjci so menda že slutili, da bodo kmalu uprizorili posebno romanje.

V torek opoldne bili smo zopet vsi zbrani na krovu našega nam že jako ljubega parnika «Urano»; na njem je zdaj bilo, da se še sklep našega potovanja dobro dovrši, ker celih 5 dni ga nismo več zapustili, dokler namreč nismo stopili na evropska in ob enem avstrijska tla v Trstu. Pri odhodu iz Cipra bili so vsi romarji zelo veseli in sicer

Za notranje gospodarstvo pa, kar ni treba zvedeti prekupcem, naj naznanja Zveza kmetskih zadrug posameznim zadrugam.

Zato naj toraj skrbijo dotične novine in »Zveza».

Na Murskem polju bi radi zvedeli návostnega kupca na pr. za jajca in kuretinu, potem za zrnje, za surovo maslo, za najboljše tovarne za obleko in ktere so v slovanskih rokah itd.

Iz Lehna pri Ribnici. (Shod po družnici sv. Cirila in Metoda) se je vršil prav sijajno. Volil se je nov odbor, kateri bo, kakor se je to do zdaj zgodilo, z vsemi močmi skrbel za žlahten procvit te podružnice. Nepričakovano veliko ljudij se je zbral na tem shodu. Odlični gostje so prišli iz Ruš, iz Sv. Lovrenca, iz Marnberga, da celo od Sv. Duha na Ostrem Vrhu prišlo je z gospodom nadučiteljem več navdušenih posestnikov. Tako je prav! Treba nam je, da se združujemo, da se vedno bolj in bolj spoznavamo. Dobre volje je treba in pa združenih moči, da se vrlemu Slovencu nikogar bati ni.

Slišalo se je več lepih govorov in med njimi se je odlikoval slavnostni govor dr. Gregoriča. Koroški Slovenec Poljanec je navdušeno nagovoril navzoče goste, da vsak po svojih močeh blagohotno nekaj daruje za solo na Muti. In res, dosegel je lep uspeh. Kako bi pa tudi ne! Saj smo bili vsi vneti za dobro stvar. Veselili smo se pa tudi, ker smo slišali krasno petje mešanega pevskega zbora. Nad vse pa nas je očaral imenitni tamburaški zbor pod vodstvom velezaslužnega gosp. učitelja Breznika. Planinske rože iz Ribnice in Lehna svirale so tako lepo, da je bilo res prav kratkočasno. Da bi le še večkrat in na večih krajih nastopili ti vrli tamburaši v čast in slavo slovenskega imena.

Žetale. (Naše razmere.) Motili bi se, ako bi mislili, da v našem mirnem žetalskem kraju nimamo nadlog, ker se nikdo javno ne pričozi. Objavil jih bom samo par, katere nas najbolj tlačijo, morda obudim sočutje ali pa tolažbo; pomoč je skoro nemogoča. Dosedaj nam je trtina uš še prizanašala, pokazala se je le tu in tam; letos pa se je pokazala po svojem pogubnosnem delovanju splošno po vseh naših gričih, tako, da brezvomno bodo vse trte v dveh letih popolno vničene. Najbrž da je tako topla zima ugajala temu mrčesu. Imamo že sicer nekaj novih nasadov, pa to je še kapljica proti morju starih vinogradov.

Kar je pognalo še grozdja, vzamejo pa druge uime; plesnjivec se je že lani v prvič

pokazal, letos pa se je že tako udomačil, da nam preti, ako se mu krepko ne branimo, vso trgatev uničiti. Res smo pridno žveplali in škopili. Dne 24. julija je prihrula popoldne strašna nevihta s točo, ter nam pobrala še to, kar je nam obetalo kaj dohodkov. Da bi streljanje točo pregnalo, je popolno prazno delo, tako vsaj smo se pri nas prepričali že lani in letos; ker ravno v obližju strelne postaje toča najhuje pobije. Tudi na kakšen napredok v narodnem oziru pri nas ni misliti, dokler vleče od Rogatca in Slatine nemška sapa. Imamo sicer odličnih mož, pa so preveč mirni, da bi se z nasprotniki borili; ko bi pa bil le kateri, da bi jih vnel, bilo bi vsega tega konec; in mi bi stali na slovenskih nogah med prvimi.

Iz Haloz. Čimdalje redkejši postajajo možje, ki so videli našega naroda preporod, ki so s paznim očesom sledili vsem tužnim in veselim dogodkom v domovini, ki so imeli osebne in prijateljske zveze s takratnim majhnim številom navdušenih rodoljubov.

Srečni ti sivi starčki, ki se radujejo na večer svojega življenja znatnega napredka Slovencev, če tudi še ne gledajo zaželjene zlate politične dobe! Tak mož je vlč. gospod Škender Sovič, župnik pri Sv. Trojici v Halozah. Obhajal je slovesno dne 27. julija svojo zlato mašo. Mnogo priateljev mu je prišlo od vseh stranič častit. Veselili smo se z zlatomašnikom, ker smo ga našli v 79. letu še tako duševno in telesno čvrstega. Občudovali smo njegov živ spomin; strmeli smo, kako gladko še govori latinski, francoski in mažarski. Želeli smo mu iz vsega srca, da bi vžival še mnogo let prijetne spomine na preteklost in zrl mirno v bodočnost v vrhunca svoje starosti; naj ga ne zadenejo besede: senectus ipsa morbus!

Črnogorski.

Iz ljutomerskega okraja. (Bodočnost naše konjereje.) Naša konjereja, ponos murskega polja, je v veliki in taki nevarnosti, ki jo bode gotovo zelo oškodovala, če ne uničila. Pred nekaterimi leti še so potrebovali naše konje v daljnih mestih, celo v Pariz so jih nekateri prekupci pošiljali. Rabili so je za tramvaj ali konjsko železnico, za gospodsko kočijo in za fijakarja. Kdor pa stopi danes v veliko mesto, vidi, da tramvajne potrebuje več konjev in da se tudi gospod vozi že s kočijo brez konja — z avtomobilom. Dne 26. julija t. l. je neki dr. Stern se peljal s takovim vozom celo čez Štilfsko sedlo na Tirolskem t. j. 2645 m visoko, tako da je dokazano, da se tem novodobnim kočijam tudi strmina več ne upira. Te kočije vozijo po 45 do 50 km na uro. Kakšna brzina

je to, se vidi, če povemo, da je iz Ljutomera v Radgono 26 km in vlak na tej progi vozi eno uro 20 m. Tudi fijakarjem se žuga, da se bodo povsodi uvedli avtomobili (jeden stane 800—900 gld.) in v Parizu je ena sama akcijska družba postavila na cesto 600 tacih voz, katere goni plin ali bencin. Gotovo je, da danes tudi ti vozovi še niso popolni. Neprijeten duh, ropotanje in tresenje še nekatere gospiske ljudi plaši pred tem vozom. Pa skoro vsaki dan čujemo o novih boljih iznajdbah. V kratkem bode prišlo do tega, da se bode elektrika porabljevala tudi v teh vozovih kot gonilna moč. Potem pa je ravno tako gotovo, da se bode konj rabil samo še pri prav veliki gospodi, za kmetiško delo in za vojake. Toda stoj! Na Angleškem delajo resne poskuse artilerijo tako predelati, da bi tudi topove vozili z avtomobili. V bodoči parižki razstavi se bodejo videli tudi taki topničarski vozovi.

Iz tega pa sledi, da mora murski poljanec pravi čas misliti na izpremembo dosedanjega gospodarstva v konjereji. Gledati bode moral na to, da redi le malo, a prav lepih ali pa zelo težkih konj ali pa — kar bode še bolje — da se vrže z vso pridnostjo na govedorejo. V ta namen bode treba skrbeti v prvi vrsti za zboljšanje krme in posebno za osušenje močvirnih travnikov. Z veseljem moramo pozdravljati trud kmetijske zadruge na Cvenu, ki je začela v tem oziru skrbeti za temljit poduk. Naši kmetje pa naj se zdaj uče, dokler je čas in po naukah naj ravnajo.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

(Mariborski krščansko-socialni delavci) napravijo prihodnjo nedeljo dne 13. avgusta izlet v Ruše. Že predpoldan bo tamkaj za delavce služba Božja, popoldne pa prosta vrtna zabava. Delavci in vsi prijatelji krščansko-socialnega gibanja se vabijo, da se v obilnem številu udeleže izleta. Krščansko-socialna ideja naj zmagovala nastopa po prekrasni dravski dolini!

(Na premnoga vprašanja) odgovarjam, da bo naš podlistek »Jeruzalemko romanje« ki se z današnjo številko končuje, izšel kmalu v posebni knjigi. Čisti dohodek knjižice, ki bo jako okusno opravljena, je namenil blagi pisatelj in izdajatelj družbi sv. Cirila in Metoda. Zanimiva vsebina in rodomljubni namen bo gotovo nagnil verne in zavedne Slovence, da se požurijo z nakupo-

predgorju Matapanu smo prvakrat zopet zaledali Evropo in hitro potem smo bili tudi že na starem tiru, kjer smo jonske otoke pozdravljali kot svoje znance. Pri Krfu smo se seveda ozrli na beli cesarski grad Ahilejon, ki lepo čepi sredi gorovja; bral sem, da so rajno preblago cesarico Elizabeto vedno spremļali morski golobi, kendar se je na ladiji iz Trsta tu sem vozila; pa vsakokrat bil je vmes eden črn galeb in ona je rekla: Ta je moja usoda, ta pomenja mojo smrt! — Kaj nenavadnega se nam ni pripetilo na tej 5dnevni vožnji, ampak se je vse na ladiji vršilo redno; opravljali smo svoje molitve in Šmarnice, duhovniki pa tudi daritev svete maše; sicer smo se pa kratkočasili, kolikor je bilo mogoče. Samo dvakrat smo se bili prestrašili, ko je parnik po noči naenkrat obstal sredi morja; bali smo se, da ne bi bili kam zavozili na kakšno morsko sipino, kakor se to večkrat zgodi v adrijanskem morju. Sel sem na krov, da spoznam ali poizvem uzrok, pa vse zastonji; ladija je stala in se po strani zibala, spodaj pri stroju so pa pomorščaki razbijali, da je bilo kaj; noben človek ni vedel pri čem da smo, pa najbrž se je bilo nekaj pokvarilo. Čez eno uro je parnik strašno strepetal in se začel počasi meziti; polagoma pa je celo okreval in zopet mogočno rezal morske valove.

Bliže ko smo prihajali Trstu, tem živahnje je bilo na ladiji, pa tudi na morju; srečavalno nas je mnogo velikih parnikov ter manjših bark in cele trume morskih rib t. j. delfinov so nas spremljale in zasledovale; ta riba sme se imenovati morska svinja, ker čaka na kuhijske in druge odpadke, ki prihajajo z ladije; najbolj čudno zdelo se mi je to, da so celo nad vodo poskočile za našim parnikom; delfini imajo debelo glavo in so dober meter dolgi. V nedeljo 15. majnika smo srečno dospeli v Trst; hvala Bogu, jeruzalemko romanje je dovršeno. Utrjeni bili seveda smo vsi in mnogi precej slabotni, toda živi smo le vsi ostali. Veliko romarjev odpeljalo se še je isti dan po železnici v svoje domače kraje; nekateri so še ostali v Trstu, drugi pa so romali na Trsat, Mater Božja zahvalit za njeno pomoč na tem znamenitem potovanju. Ko sem se vrnil v Maribor, me niso skoraj več poznali moji najboljši znanci, ker sem bil v licu ves zagoren in zaraščen; kdor namreč na jutrovem nima mustač (rus ali brk), ni gospod in ne velja nič. Le počasi sem se zopet privadol evropskemu podnebju in tukajšnjemu življenu; a v duhu sem še več tednov romal po jutrovih deželah. To pa rečem, da v svojem življenu še nisem okusil toliko duhovnega veselja in srčne tolažbe, kakor tiste dni, ko sem bival

v sveti deželi in pa zdaj, ko sem Vam preljubi rojaki poročal o svojem potovanju. Mene je sicer romanje mnogo stalo, (blizu 1000 gld.), pa spomina na Jeruzalem in druge sv. kraje bi ne prodal (ako bi mogel) ne za več tisočakov, ker jeruzalemko romanje je za duhovnika neprecenljive vrednosti.

Preden sklenem, naj še povem, kaj sem se na potovanju posebnega naučil. Dva glavna nauka posnamem lahko iz svojega jeruzalemskega romanja. Prvič sem se prepričal, da je ta nekdaj tako lepa in rodotivna judovska dežela z judovskim ljudstvom vred od Boga strašno kaznovana in prokleta. Sicer sem dobro vedel, da je Jehova zapustil in zavrgel izvoljeno izraelsko ljudstvo; nisem pa pomislil, da se kaže jeza Božja na vsakem kosu, v vsakem mestu in na vsakem griču uboge sv. dežele. Spominjam se, da se duhoviti krščanski pisatelji v svojih učenih knjigah pogosto začuden poprašujejo: Zakaj je neki Bog priupustil turško vero ali zakaj pripušča previdnost Božja, da se kriva Muhamedova vera še tako šopiri po svetu? Ker se ničesar ne zgodi slučajno, zato nam je tudi tukaj iskati modrega namena. Kar se mene tiče, našel sem na svojem romanju povoljen odgovor; Turki so bili послani kot siba Božja za neverne jude, da jih kaznujejo in preženejo, njihovo deželo pa posedajo in

vanjem. Knjiga bo imela tudi krasne slike, a vkljub temu bo cena tako nizka. Podrobnosti še naznanimo, ko ko knjiga izdana, kar se zgodi v najbližji prihodnosti.

(**Iz šole.**) Na mestni deški šoli v Ptiju je imenovan stalnim podučiteljem Fr. Mühlbauer (rodom Prus); podučiteljski suplent pri Sv. Vidu pri Šmarju, Martin Krajnčič je imenovan stalnim podučiteljem; v Remšniku pri Marenbergu je imenovan stalnim podučiteljem Ig. Kaffu; podučitelj F. Zinauer je premeščen od Zgornje Sv. Kunigunde k Sv. Jakobu v Slov. gor.

(**Umrl.**) je dne 2. avg. v Kalksburgu pri Dunaju jezuit o. Gvido Ferrari. O. Ferrari je mlajšim duhovnikom lavantske škofije dobro znana oseba, ker je l. 1893. o Veliki noči vodil za bogoslovce duhovne vaje. Priporoča se v pobožen memento!

(**«Adijo, le zdrav nam ostani!»**) Že dolgo so vadili Slovenjegradičani to narodno pesem, toda še le koncem julija so jo mogli zapeti, ker še le sedaj je odhajal gosp. Zoff. Gospodu Zoffu so odvzeli vodstvo okrajnega glavarstva v Slov. Gradcu ter ga poslali na politično ekspozituro v Konjice. Pravijo, da ta prestava ne pomeni povisjanja. Vodstvo okrajnega glavarstva v Slovenjem Gradcu se je izročilo c. kr. nadkomisarju g. Čapeku iz Ptuja.

(**Shod volivcev.**) ki ga je državni poslanec dr. Lav. Gregorec za zadnjo nedeljo sklical v Slivnico, se iz prej neznanih krajnih vzrokov ni vršil.

(**Imenovanje.**) Gospod dr. Jožef Povalej je imenovan stalnim finančnim koncepcionistom za Štajarsko.

(**Duhovne vaje**) za lavantsko škofijo se vršijo od 21. do 25. avgusta v Mariboru. Vodil bo jih jezuit.

(**Za kmetijske zadruge.**) Kakor čitamo v slovenskih časnikih, povprašujejo kranjska konsumna društva po Hrvatskem za žitne trgovce. Mi jih pa opozarjam na naše zadruge po žitorodnih krajih. Slišimo, da se bo v začetku septembra osnova zveza kmetijskih zadrug, ki bo vodila vse kupovanje in prodajanje zadrug. S tem dobijo zadruge še le pravo moč in življenje.

(**Mariborske novice.**) Dne 7. avgusta je umrl dr. J. Štöger, dobroznan mariborski zdravnik. — Dne 6. avgusta so našli v nekem tukajnjem hotelu nekega gosta iz Serajeva mrtvega v postelji. Zastrupil se je. — V perivoju pred Gödelovo hišo se je obesil dne 7. avg. viničar Tomaž Klemensberger. — Dne 9. avg. je branjevka Ana Šolc umorila po kratkem prepriku svojega moža, da ga je

dregnila z nožem med pleča. Mož je bil pri priči mrtev. Ženo so zaprli.

(**Iz Petrovč.**) Poroča se: dne 4. junija t. l. na novo enoglasno županom izvoljen Anton Koren iz Petrovč, obč. svetovalci Jurij Planinšek iz Levca, Franc Fridrik iz Kasez, A. Vizjak iz Liboj in Jakob Roter iz Dobriševski so dne 26. julija t. l. na poziv slavnega c. kr. okr. glavarstva v Celju storili tamkaj prisego, da bodo zvesto izvrševali občinske posle. Imenovane je itak želja delovati za blagor občine na podlagi gesla: «Vse za vero, dom, cesarja!» — Dne 2. avgusta t. l. je umrl Franc Jarh, mnogoletni marljivi in zvesti cerkvenik slavnozname romarske cerkve M. B. v Petrovčah. Priporoča se vsem znancem in romarjem te cerkve v blag spomin!

(**Rok Drofenik.**) znani socialni demokrat, je odstopil od socialne demokracije. Spoznal je njene zmote.

(**Na Teharjih.**) je bilo zadnje zborovanje zelo zanimivo v raznih ozirih. J. M. Kržišnik je govoril o sladkornem davku: da smo zoper njega vsi, a da so ga zakrivili ravno tisti, ki sedaj najbolj hrulijo in krulijo zoper njega. Gospod Karlovsek je razlagal, kedaj in kako se napravi oporoka. Žal, da je bilo poslušalcev sicer mnogo, a več rut nego klobukov. Jako zanimiva je bila igra «Samoglavka». Čuditi se je, kako se kmetiške dekllice tako izvrstno nauče in ne da bi jih bil kdo kako vadił, same zadenejo krasno svoje uloge. Tudi se néso dale zmotiti, če prav so bili poslušalci okrog in okrog njih in bili živahni. —

(**Potres.**) je bil pretečeno soboto zjutraj blizu pol osme ure v marmberškem okraju.

(**Velik jok.**) je nastal pri marmberških Slovencih, ko izvedo, da je gospod Zoff odrinil iz Slovengradca. Jokali pa se niso vsled žalosti ampak vsled nezmerne veselja, da jim ne bo več prepovedaval shodov in ne več meril soban, kakor je to v Vuzenici storil. Radovedni smo, če bo tudi vse Koničane hotel spraviti pod nemški klobuk.

(**Iz Celja.**) Na slovenske paralelke v Celju pride kot profesor g. M. Kožuh, dosedaj na učiteljišču v Kopru. — Gsp. dr. Fr. Mohorčič, sodni pristav v Gornjem gradu se je zadnji ponedeljek poročil z gospico Milico Baševu, hčerko notarja g. Lovra Baša.

(**Tiskovna svoboda.**) Zadnjo številko «Domovine» zaplenilo je celjsko okrajno glavarstvo zaradi novice «Iz Mihalovec», kjer se pripoveduje o neki ondotni nemčurski go stilničarki ter nasvetuje otvoriti tam narodno gostilno. Wolfovi pristaši po Spodnjem Štarju poskakujejo veselja, ker se slovenski listi pridno zaplenjajo.

jo sčasoma v puščavo spremenijo. Mogoče je sicer in verjetno, da imajo mohamedani po Božjem načrtu in pripuščenju še tudi kakšno drugo imenitno nalogo izvršiti, pa zadostovala bi menda že tudi ta, katero sem ravno kar omenil.

Druga važna resnica pa, na katero po prej nisem tako pogosto mislil in ki se je zdaj vsled romanja pri meni zelo vtrdila, je ta, da je red sv. Frančiska izvanredno velikega pomena in da so njegove zasluge za sv. kraje in torej tudi za katoliško cerkev ogromno velike. Koliko zasramovanja nadlegovanja in trpinčenja so oo. frančiškani v teku večih stoletij v Jeruzalemu prestali, to le samo ljubi Bog ve; na tisoče jih je rajši prelilo svojo krv, kakor da bi se vrnaknili nevernikom in krovovercem; le s silo in zviačo bilo je drugovercem mogoče, iztrgati katoličanom nekatere sv. kraje; boljših varihov bi sv. dežela ne mogla dobiti, kakor so ti ponižni in preprosti redovniki v rjavi halji. Kako Grki ali Rusi proti njim postopajo, razvidimo iz tega le dogodka; razkolniki so imeli praznik in so prišli prosit frančiškane, da bi smeli na dvorišču malo okinčati tudi nasprotno steno, ki je katoliška posest in žrebelj v zid zabiti, da se lehko podoba obesi; v svoji dobrohotnosti so jim oo. frančiškani to dovolili; ko pa čez več

dni vidijo, da še žrebelj vedno tiči in ruska podoba na steni visi, se pritožijo pri Rusih; toda ti se jim zoperstavijo rekoč: Kaj pa hočete? ali ne veste, da je stena naša? ako bi vi bili prepričani, da je vaša, bi nam nikoli ne bili dovolili ne žreblja v njo zabiti in ne podobe obesiti; in glejte, na ta način zgubili so katoličani kos dvorišča pri cerkvi Božjega groba. Čast krotkim duhovnim si novom in hčeram sv. Frančiška!

Dovršil sem svoje popotne črtice in želim, da se moji ljubi rojaki, kadar jih prebirajo, udeležijo obilnega veselja, ki ga je meni povzročilo jeruzalemsko romanje. Spominjal sem se na Božjem grobu in na Kalvariji dobrega in vernega slovenskega ljudstva in zato tudi prosim Vas verni Slovenci in pobožne Slovenke, da se spominjate mene včasi v svojih molitvah; bojim se namreč, da ko drugim pripovedujem o Jeruzalemu, ne bi sam zgrešil nebeskega Jeruzalema. «Milost Gospoda našega Jezusa Kristusa in ljubezen Božja, in deležnost sv. Duha bodi z Vami vsemi. Amen» (II. Kor. 13, 13).

Smešničar.

Jasen odgovor. Sodnik: «Kako dolgo ste že vdova?»

Vdova: «Odkar mi je umrl mož.»

(**Nova zadruga.**) Kmetijsko društvo pri Sv. Emi bo imelo 13. t. m. svoj izvanredni občni zbor in sicer ob 3. popoldne v čitalniških prostorih. Posvetovalo se bode, kako nam je treba nadalje postopati, da bo doseglia zadruga v resnici svoj namen, namreč pomagati ubogemu kmetu iz neznosne revščine in ga obvarovati nadaljnega zadolževanja, ob enem pa tudi vplivati na njegovo izomiko in značajnost. Res, da deluje za njegovo oliko čitalnica, in da mu prihaja v denarnih zadregah posojilnica na pomoč, a vendar navedena zavoda ne moreta zadoščati vsem potrebam svojih udov, še manj zadostujeta vsem stanovalcem, ker jih ne moreta vsprejeti med svoje ude. Kmetijsko društvo pa je na podlagi pravil, katera je izdala Gospodarska zveza v Ljubljani, tako osnovano, da bode v zvezi s čitalnico in posojilnico pri modrem vodstvu lahko zadoščalo vsaki navadni potrebi tukajnjih stanovalcev. Lahko bodo pristopili reveži, ker je delež majhen, bogatinom se ne bo treba sramovati, ker lahko vložijo več deležev, ustrezalo bode revežu, ker bo razprodajalo na drobno kakor konsumna društva, pa tudi premožnejšim, ker bode kupovalo in prodajalo na drobno in debelo, kakor kmetijske zadruge. Poslovanje meni pričeti, ako ne bode posebnih zaprek, 15. avgusta t. l. Zanimanje za ta zavod je veliko po celem okraju in že sedaj šteje nad sto udov.

(**Gospodarski shod v Gornji Radgoni.**) Na Veliko Gospojnico pride veliki prijatelj kmetskega stanu, gosp. Ivan Kač iz Žalca, v Gornjo Radgono, da bode tudi šentpeterskim poljedelcem razložil potrebo in korist gospodarskih zadrug, kakor je to storil že v Ljutomeru, v Križevcih, v Radencih in v Ivanjicah, kjer so si že povsod osnovali take zadruge, katere morebiti edine bodo rešile našega kmeta gospodarskega pogina in mu pripomogle do boljše prihodnjosti. Zategavljajo pa, šentpeterski kmetje, ne ustrašite se daljnega pota, in pridite vsi brez izjeme dne 15. avgusta popoldne v Gornjo Radgono h g. Osojniku; ob 4. uri bo začetek. Ko boste zaslišali za vaš stan tako vnetega g. Kača, kako razumljivo in prepričevalno vam bode vse razložili, boste gotovo vsi želeli imeti tako zadrugo in biti njeni udje, boste gotovo vsi pristopili k tej zadrugi, ki se bode ustanovila za ves gornjeradgonski okraj, zlasti pa za Šentpeterčane. Po tem shodu boste nesli domu upanje boljše prihodnjosti za vas in za vaše otroke. Kdor pa se bode hotel še po shodu kaj pomudit pri gospodu Osojniku, bode pa videl in slišal, kako znajo gornjeradgonski Slovenci med seboj veseli biti. Za dobrovoljo in kratek čas se bode že skrbelo. Na ta velepomenljivi shod so tudi povabljeni vsi prijatelji slovenskega kmeta od blizu in daleč. Torej na svidenje!

(**Napad na hišo družbe sv. Mohorja.**) Tudi v Celovcu so pretekle dni prusaki rogovili zoper § 14. Navrelo je k zborovanju mnogo razne sodrge, a kmalu je vladin zastopnik moral društvu prepovedati, da dalje zboruje, ker je v dvorani postalo prevročje. Nato se je druhal izlila na cesto ter kričeč: «Pogin farjem, pogin Slovencem!» se valila iz ulice v ulico in na potu pobijajoč šipe takih hiš, ki so ali bivališe duhovnikov ali lastnina Slovencev in sploh konservativnih oseb. Pri tej priliki se je pokazalo, da ljudem te vrste posebno v oči bode lepa hiša naše Mohorske družbe; pred njo so besneli kakor peklenščaki, in šipe so se drobile, kakor bi kdo izsipaval. Mestna policija pa se je poprogljivo posmehovala ter na pozive, naj kaj stori, odgovarjala, da ji ni mogoče. Sicer se vsikdar tako vede, kadar prusaki kak «jubelzug» uprizorijo.

(**Griža**) vlada med tukajnjim konjištvom. Vojaki in konji so okuženi. Nalezljivost povspešuje in posreduje bržkone voda, zaradi česar je vojaštvo zapustilo vojašnico ter kampira sedaj pod milim nebom na Tezni. Umrl se je dosedaj samo jeden vojak na griži, kojega so včeraj v mraku pokopali.

(Utopil) se je dne 2. avgusta v Ptijuorožnik Lešnik, ko se je kopal v Dravi. Prišel je na nevarno mesto, kjer je kopanje prepovedano.

(Cerkvene zadeve.) Pri Sv. Magdaleni v Sav. dolini je dobila cerkev krasno izdelan, nov veliki oltar, delo g. J. Cesaria in dobro ubrane nove orgle, delo gosp. Fr. Nareksa. Blagoslovjen je bil 23. julija. Ličen cementni tlak je položil znani narodnjak g. Mursa iz Krapja v cerkvi Sv. Benedikta v Slov. gor. Tem potom prav toplo priporočamo imenovanega gospoda slovenskemu občinstvu: Svoji k svojim!

(Kmetijska družba in kmet.) Že večkrat smo omenjali, da naša c. kr. kmetijska družba ne skrbi mnogo za kmeta, posebno še za slovenskega ne. Zopet jeden vzgled! V Ptiju so se na zadnjem zborovanju kmetijske podružnice razdelile poselske premije poslom gospodov Selinschegga, Seidla, Schulfinka in gospe Sime. Mi iz srca privoščimo dotičnim poslom dobljene premije in smo tudi prepričani, da jih zaslužijo. A to se nam zdi čudno, da premije dobavljajo samo posli nemške mestne gospode, posli slovenskega kmeta pa ne. Ali se tudi našim kmetom ne zdi to čudno? Kmetijska družba skrbi za nemško gospodo.

(Petindvajsetletnica prve dijaške „Besede“) slavila se bo v Žalcu v nedeljo dné 13. t. m. Pri tej priliki se bodo zbrali gg. celjski osmošolci iz l. 1874 in mnogobrojni drugi udeleženci iste prve Besede slovenskih dijakov, kakor tudi slovenski stenografi. A povabljeni so sploh vsi rodoljubi in rodoljubkinje od blizu in od daleč, da praznujejo skupno z jubilanti to redko slavnost. Na vsporedu je: ob 9 uri sv. maša, ob 10 uri stenografsko zborovanje, a ob 5 uri veselica z zanimivim vsporedom. Sodeluje žalski moški zbor, dijaški tamburaški zbor in Celjska narodna godba.

(V Konjice!) Torej 15. avgusta v Konjice! Kakor je iz vsporeda, ki smo ga že zadnjič objavili, razvidno, bode mnogo raznovrstne zabave. Cela slavnost je velikanskega pomena za narodno probujenje v dravinjski dolini ter je obenem največja letošnja slavnost na Spodnjem Štirskem. Ker je za pošteno postrežbo, za varnost itd. itd. oskrbljeno, upamo, da bodo Konjice dné 15. avgusta zbirališe vseh Štirskih Slovencev.

(Divjačina na Štajarskem.) Po uradnih izkazih so minolo leto na Štajarskem postrelili 3997 jelenov in košut, 10.834 srn, 2339 divjih kôz, 68.617 zajcev, 1952 divjih petelinov, 1196 ruševcev, 2825 leščerk, 225 snežnih jerebic, 20 skalnih jerebov, 25.963 fazanov, 32.770 poljskih jerebic, 3912 prepelic, 2338 kljunačev, 329 kozic, 207 divjih gosk, 2567 rac, 816 tun, 1516 dihurjev, 3517 lisic, 78 vider, 755 divjih maček, 564 jazbecev, 16 orlov, 348 uharic, 8444 sokolov in 3424 sov.

(Matere sodnice.) Kakor se poroča iz Newjorka, se pripravlja ondi zakonski načrt, ki določa za pregreške otrok, ki še niso star 12 let, sodišče, katero bode sestavljeno iz samih mater.

(Kako visoko leti ptici?) Zvezdolovec West je opazil s svojimi aparati ptice selivke, ki so letele v neverjetni višini. Izračunal je, da so se nahajale 8000 do 15.000 metrov nad zemljo. Ta števila pa najbrže niso pretirana, ker Newton trdi, da se selivke še mnogo višje vzdigujejo.

(Cena žitu) na dunajski borzi dne 8. avgusta je bila za 100 kilogramov: Pšenica za jesen 8 gld. 49 kr. do 8 gld. 51 kr. Pšenica za pomlad 8 gld. 76 kr. do 8 gld. 78 kr. Rž za jesen 6 gld. 96 kr. do 6 gld. 98 kr. Rž za pomlad 7 gld. 20 kr. do 7 gld. 22 kr. Turšica za septembra-oktobra 5 gld. do 5 gld. 2 kr. Turšica za majnika-junija 5 gld. 8 kr. do 5 gld. 10 kr. Oves za jesen 5 gld. 64 kr. do 5 gld. 66 kr.

(Ure, ki govore,) imajo v Švici. Budilke kličejo na pr.: «Šest je ura, vstani!» Skoro bodo prisle te ure tudi drugod v promet. Ako je le res!

Čehi v Celju.

Blizu poldrugisto češki dijaki obiskuje pod vodstvom nekaterih profesorjev te dni važnejše slovenske kraje, kakor Bled na Gorenjskem, Ljubljano in Postojno. Včeraj so prišli češki izletniki v Celje, da si ogledajo tudi to, sicer krasno, a zajedno najbolj razupito nemčursko mesto na Slovenskem. Vrli celjski Slovenci so se pripravljali za lep sprejem, nemčurske celjske barabe na lopovske čine, njihovi nizki omiki primerne. Včeraj smo dobili iz Celja predpoldan naslednji brzjav: Čehi pridejo z vlakom ob pol 2 po-poldne. Slovenci jih pričakujemo z največjo navdušenostjo. Narodni dom okrašen. Puličniki vresčijo pred kolodvorom liki zverjad. 15 celovških policistov in 40 orožnikov tukaj, vojaštvo pripravljeno. — Nadalje izvemo: Ker je celjska nemška sodrga mislila, da pridejo Čehi ob 10 uri predpoldne, čakala jih je na kolodvoru. Ker jih ni bilo, šla je v mesto nazaj in udrla siloma v »Narodni dom«. Nemci so udarjali s palicami po Slovencih. Dr. Dečko je poškodovan. Policiji so prijeli Slovence. Slovensko trobojnico so poličuji odstranili ter jo nesli na magistrat. Ob 11 uri je bilo odkritje Oblakovega spomenika. Glavar grof Attems je vsak govor prepovedal. Ob 1 uri popoldne je bilo vse na kolodvoru, tudi nemška sodrga prišla. Vojaki, orožniki in policisti stojijo pred kolodvorom. Ko pride vlak, nastane strašna razburjenost. Čehi so bili navdušeno sprejeti. Na potu je letelo na nas kamenje in palice. Dva sta bila ranjena. Slovenci in Čehi so prezirali nemške fakine. Slovenske dame so pozdravile Čeha v Narodnem domu. Navdušenje velikansko. Vse se je vršilo po programu. Nemška fakinaža je zunaj hrulila. Čehi so šli popoldne okolico ogledovat. Ko so se vračali, letelo je kamenje. Nemci so žvižgali, kričali, tulili, kakor da bi bili znoreli. To niso ljudje, tako nizkotno, nečloveško je njih obnašanje. Čehi in Slovenci se jim pomilovajo smeji. Več naših je ranjenih. Ko smo se vrnili, naskočili so Nemci Narodni dom. Kamenje je letalo, šipe so potrte. Razburjenost raste. Vojaki morajo na pomoč. Dve kompaniji domobranov odstrani sodrga ter zapre ulice k Narodnemu domu. Sedaj je mir, a Nemci se pripravljajo na nove napade.

Nadalje in natančneje prihodnjič. Po Mariboru kroži novica sedaj, ko končujemo redakcijo, da so tudi nekoga ustrelili. Kdo in koga, o tem ne moremo izvedeti nič natančnega. Obrnili smo se brzjavnim potom v Celje do svojega stalnega poročevalca, a dosedaj še nismo dobili odgovora. Ni nemogoče, da je tudi naš poročevalec ranjen po neolikih napadovaleh.

Že iz tega skromnega poročila je lahko posneti, kako neolikano, razdivljano in zverinsko je celjsko nemštv. In če se drugi Nemci zavzemajo za celjsko fakinažo, potem je to sramota, škandal, neizbrisljiv madež na imenu nemškega naroda. Češki dijaki, v kajih rokah je bodočnost češkega naroda, si bodo zapomnili te trenotke v Celju ter jih tudi pozneje, ko pridejo do vpliva in važnih državnih služb, uvaževali. Nemški narod, če se poteguje za take ljudi, ni vreden več vodstva v naši Avstriji. Čim več takih pojavorov, tem prej je izigrana naloga nemškega naroda. Slovani bodo in morajo postati gospodovalni narod naše države.

Celje, ki že prej ni imelo posebno dobrega imena v naši javnosti, sedaj ga je vsled teh nemških škandalov popolnoma izgubilo. Slovenci v Celju in okolici pa so poklicani, da rešijo Celje iz tujih rok ter mu vrnejo zopet dobro ime in poštenje. V to se morajo nateti odslej vse strune, vse moči. Slovenec bo in mora biti na svoji zemlji svoj gospod.

Društvene zadeve.

(Društvo „Maribor“) Izlet, ki ga je priredilo bralno in pevsko društvo »Maribor« v Hoče dne 6. avgusta, obnesel se je po vsem prav dobro; izletnikov je bilo okoli štirideset. Ko smo došli v Hoče, pozdravil nas je g. kapelan Roškar v imenu hočkega bralnega društva, katerega članovi so nas tudi že v prijaznem, s trobojnicami okrašenem, Gselmanovem vrtu pričakovali. Tu je prvokrat nastopil tamburaški zbor bralnega in pevskega društva »Maribor«, kateri je po vsem prav dobro izvršil svojo nalogo; tudi petje je bilo prav dobro. Pozno v noč ste se razsli društvi z radostnimi klici »na svidenje«.

(Za solo na Muti.) Na shodu podružnice sv. Cirila in Metoda v Lehnu se je nabralo za Mutsko solo 25 K. — Pri pastoralni konferenci v Škalah zbrani duhovniki davači 30 K. Slava jim!

(Velika skupščina družbe sv. Cirila in Metoda) na Vrhniki se je vršila zadnji četrtek. Vsi obmejni Slovenci so zahtevali, naj se zopet izvoli blagajnikom požrtovalni gospod kurat Koblar, a njegovi osebni politični sovražniki iz Kranjske so rekli, da ne, in tako se je zgodilo. V imenu štajarskih Slovencev je govoril za Koblarja dr. Medved. Izvolil se je blagajnikom ravnatelj Šubic.

(Ormoško okr. učiteljsko društvo) izvolilo je odpolancem v Gorico k občnemu zboru »Zavez« sledeče gg.: Antona Porekarja, nadučitelja na Humu, Josipa Rajšpa, učitelja v Ormožu in Ivana Tomažiča, učitelja na Svetinjah, namestnike gg.: Antona Kosija, učitelja v Središču, Frana Serajnika, učitelja v Središču in Ernesta Slanca, nadučitelja pri Sv. Bolfenku. Za štajarski »Lehrerbund« gg.: Antona Porekarja, učitelja na Humu in Iv. Košarja, pri Veliki Nedelji. Namestniki so: g. Varhnik v Svetinjah in gdč. I. Kahl pri Veliki Nedelji.

(Družba sv. Mohorja.) Družba sv. Mohorja šteje letos 78.103 članov, torej 972 več od lani. Posebno nas veseli, da se je število udov v krški škofiji pomnožilo za 424. Napredovala je tudi lavantinska škofija za 364 in tržaško-koperska za 103 člane, nazadovala pa je ljubljanska za 149. Rokopisov je odbor dobil nad 55 ter jih vsprejel 17. Za prihodnje leto pripravlja odbor II zvezek »Slovenske pesmarice«, lepo okrašeno knjigo »Anton Martin Slomšek« in Ligvorijev »Pripravo na smrt«. Upamo, da naši dični družbi ostanejo zvesti vsi dosedanji udje in se oglasé še novi. Dal Bog in požrtovalnost gospodov po-verjenikov!

(Velik shod pri Sv. Trojici v Slov. gor.) priredi »katoliško politično društvo« za okraj Sv. Lenart v Slov. gor. dne 20. t. m. Nastopil bo en državni in deželni poslanec, zatem g. Ivan Kač, pa tudi drugi govorniki so nam obljubili svojo pomoč. Glavni namen tega shoda bo snovanje »kmetijske zadruge«. Že zdaj opozarjam naše kmete na ta imeniten shod. Odbor.

(Kmečko zborovanje) v Slovenski Bistrici se bode vršilo v nedeljo 20. avgusta popoldne ob pol 4. uri v prostornih dvoranah g. Neuholda s sledečim vsporedom: 1. Politični položaj in kmečki stan. 2. Propad kmečkega stanu. 3. Pripomočki za zboljšanje kmetijstva. 4. Kmečke zadruge. Blagi kmečki, pravi krušni oče človeštva, ti imas veliko politično moč, samo rabi in izkorisčaj jo v polni meri in pravem duhu. Pomaj si si sam in Bog ti bo pomagal. Snidite se pri tem važnem zborovanju od vseh strani. Česar posamezni ne dosežejo, dosežejo vse. Po zborovanju zabaven večer v g. Peter Novakovi gostilni. Sklicatelj: L. K.

(Cerkvena glasba.) Dva napeva »K blagoslovu« za mešan zbor, uglasbil Karol Bervar. To sta dve lahkki kompoziciji, ki se pojeta tudi lahko jednoglasno z orglami posebno tam, kjer pojego pevci brez sekiric. Ker se v obči na deželi popeva znani »Sveti« iz Cecilije, je napotilo to komponista, da dá

v spremeno kaj novega in lahkega. Prva pesmica je v Es- druga v F-duru. Napeva sta v Celju že dobro znana in sta popolnoma udomačena pri ljudstvu, ker se že nekaj let sem popevata. Delo ni litografovano, ampak tako snažno in okusno tiskano v «Katoliški Tiskarni» v Ljubljani. Cena kompozicijama je 20 kr., vendar se ne pošiljajo manj kot 3 izvodi za 60 kr. V zalogi sta napeva pri komponistu samem v Celju. V. P.

(**Plesnjivo grozdje**) se da plesnobe očistiti, ako ga poškropiš z mrzlim ali surovim lugom, kateremu si pridjal nekoliko apna. Okoli Konjic ljudje že močno škropijo s takim lugom, katerega si pripravijo s tem, da nalijejo hladne vode na pepel od lesa in pustijo to zmes par ur stati. Kakor pri škropljenju z galico, dodajemo tudi temu lugu nekoliko apnenice. Plesnjivo grozdje postane kmalu zopet lepo zeleno in se bujno razvija. Menim, da ta način škropljenja bi mogel tudi strupeno roso odganjati. Strokovnjaki sicer dvomijo nad uspehom, a vsekako je vredno poskusiti s pripomočkom, ki je tako po ceni in je, vsaj pri meni, že pomagal. Kdor ne veruje, naj pride moje brajde pogledat. J. Hlastec, gornik v Gabrovljah pri Konjicah.

Gospodarske stvari.

Kako skrbeti za vinograde?

(Spisal Fr. Matjašič.)

(Konec.)

6. Vsako tretje ali četrto leto pognoji vinograd; umestno je, če se gnoji posebno po zelo rodnih letinah! Za gnojenje rabi dobro mešanico («kompost») ali pa dobro preprhneli, stari, a ne pljesnivi živinski gnoj. Sveži (frišni) gnoj pomešaj z zemljo, vendar ga ne devaj trsu tik k steblu ali neposredno na korenine. Jako dobro služijo tudi umetna (fabriška) gnojila, n. pr.: koščena moka, superfosfati, Tomasova žlindra, čilski soliter, žveplenokisl amonjak, solitrovokisl kalij, žveplenokisl kalij itd., vendar se moraš o porabi teh gnojil kaj dobro poučiti, predno z njimi gnojiš, da si ne delaš škode! Vejnik porabi raje v komposte.

7. Ne zamudi o pravem času, torej prvič pred cvetom, v drugič meseca julija, a v

tretje avgusta z zmesjo, katero si napravil iz 2 kil modre galice in $2\frac{1}{2}$ kil svežega, žganega apna, ter 100 litrov vode — škropiti trte proti peronospori (strupeni rosi); škropiti moraš prej, kakor se ta bolezen prikaže, ker pozneje bi bilo prepozno! enkratno škropljenje ni zadostno!

8. Brani trs tudi drugih škodljivcev, posebno pa «črnega pikca», «grodne pljesnobe» in «grodnega sukača ali kiseljaka». Prva dva škodljivca ste glivice, zadnji je mrčes.

Proti «pikcu» ti rabi umivanje trsa v spomladi ob rezanju, za to se rabi zmes, ki se napravi iz 40 kil zelene galice na 100 litrov vode.

Proti «grodne pljesnobi» se grozd pred cvetom in v drugič meseca julija z žvepleno moko potrosi.

«Grodnega sukača» pa, dokler je metulj (meseca majnika), lovi in pokončaj zarano v jutro, ko še spi v vinogradu. Ko se pa iz metuljevih jajčic izležejo gosenice (kar se zgodi sred meseca junija, tačas se ta škodljivec imenuje «kiseljak»), išči te goseničice v grozdju, ter jih pokončaj. More se v ta namen tudi škropiti z zmesjo, ki se napravi iz $1\frac{1}{2}$ kile perzijskega prahu proti mrčesom, ter iz 3 kil v 10 litrih vode kuhanega navadnega mila (žajfe), oboje vzeto na 100 litrov vode.

9. Goji v svojem vinogradu take trsne sorte, katere ti dajo ne samo dosti, ampak tudi dobrega vina. Nikakor pa ne sadi preveč grozdnih sort! (Izmed domačih vrst izbiraj si samo najboljše).

10. Beri grozdje šele tedaj, ko je res popolnoma zrelo.

Pri bratvi «prešaj», če nimaš od ene sorte dovolj pridelka, take grozdne vrste skupno, katere so si glede kakovosti (vrednosti) vina enake.

Mošta ali vina ne mešaj z vodo, temveč ravnaj umno in snažno ž njim, ker le na tak način bode tvoje vino imelo primerno ceno.

Prodano vino izroči kupcu nepokvarjeno in nepomešano, pristno! le tedaj te bodo kupci vselej radi poiskali, radi od tebe kupovali in ti dobro plačevali.

(**Nova knjigotržnica.**) Gospod Karol Scheidbach v Gosposki ulici se priporoča č. duhovščini. (Več v inseratu spodaj.)

Loterijne številke.

Gradec, 6. avgusta 1899: 14, 45, 9, 63, 44

Dunaj, • • • 75, 25, 36, 24, 15

Krščansko dobro delo, zraven pa še sreča!

Iščejo se v vsaki fari zanesljive osebe, možki ali ženske, trgovci in drugi, ki bi hoteli za dobro placiilo prodajati srečke (lose) za zidanje nove farne cerkve pri Sv. Magdaleni v Mariboru. Kdor bi hotel razpečavati srečke, naj naznani farmemu uradu sv. Magdalene v Mariboru svojo adreso in koliko sreček želi. Več se mu bo potem pismeno naznanilo. (Srečke so po eni kroni. Dobitki so 1 par težkih volov, dve molzni kravi, 10 polovnjakov dobre starine itd. Srečkanje bo šele 31. avgusta t. 1; izsrečkanje številke in dobitki se bodo hitro po izsrečkanju objavili v „Slov. Gosp.“)

Že stoletja znana deželna rogaška slatina «Templov vrelec» izvirajoča iz čiste pečine, je kraljica vseh hladilnih pihač.

1 pristni zavoj s 25 bokalskimi steklenicami stane 4 gld. v Poljčanah. Naročuje se naj pri studenčnem oskrbništvu pošta Rogaška Slatina.

Fulard-svila 65 kr.

do 3 gold. 35 kr. meter — japonska, kitajska itd. v najnovnejših obrazcih in barvah, kakor tudi črna, bela in barvana Hennebergova svila meter po 45 kr. do 14 gld. 65 kr. v najbolj novošegnih tkaninah, barvah in obrazcih. Zasebnikom poštne in carine prosto na dom. Vzroci obratno.

G. Hennebergove tovarne za svilo (c. in kr. dvorni zalačatelj) v Zürichu.

Postranski zaslužek,

trajen in rastoč, ponuja se spoštovanim, delojubnim in stalno naseljenim osebam sè prevzetjem zastopa domače zavarovalne družbe prve vrste.

Ponudbe pod „1.798“ Gradec, poste restante.

Slovenci, Slovenke!

podpirajte „Našo stražo“;

pristopajte k „Družbi sv. Cirila in Metoda“.

Štajarski Slovenci,

darujte za šolo v Muti

Anton Kosar,

krojač v Mariboru št. 12 na Stolnem trgu.

se priporoča častitim gosp. duhovnikom za izdelovanje tarjev, salonskih oblek, svršnikov, kolarjev in biret po nizki ceni.

Vsako naročilo hitro in lično. — Tudi učenca takoj v uk sprejme.

2-3

Na prodaj.

kočija «Phäntons» in oprava za konja (komod). — Tudi učenec se sprejme.

3-3

Franc Ferk, sedlar, Augasse št. 6. — Maribor.

Služba organista in mežnarja

se odda pri Sv. Andražu v Slovenskem do 1. sept. 1899. Prošnjiki naj se osebno oglašajo pri cerkvenem predstojništvu v Sv. Andražu v Slovenskem.

2-3

Deček

iz boljše hiše, ki je star 14—16 let ter obiskaval meščansko šolo ali vsaj drugo gimnazijo, zmožen slovenskega in nekoliko nemškega jezika sprejme se takoj v trgovino papirja in galerijskega blaga.

Ponudbe sprejema upravnštvo «Slov. Gosp.»

2-3

Na prodaj

posestvo s 5 stanovanji hiš. št. 113 v Studencih na Lembaški cesti pri Mariboru.

2-3

Razne uradne pečate

priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

!!Nova knjigotržnica!!

Maribor Gosposka ulica 28.

Bogata zaloga papirja, šolskih potrebščin vsake vrste, literarnih knjig vseh narodov, klasikov, molitvenikov (v obeh jezikih), šolskih knjig, podob, strun za citre, krasnih šatulic za darilo itd. itd.

Krasne razglednice na drobno in debelo.

Zunanji gospodje lahko naročajo po dopisnici, ker vsakdo se bo hitro postregel. Bogata zaloga fotografij umetniških del. Priporoča se osobito preč. duhovščini in slav. učiteljstvu, dijakom itd.

Priporoča se udani

Karol Scheidbach, knjigotržec.

Stavba nove zvonikove strehe!

se bo oddajala pri Sv. Vidu niže Ptuju po licitaciji dne 20. avgusta ob 3. uri popoludne. Podjetniki so na ta dan povabljeni.

1-3

Župni urad Sv. Vida pri Ptui dne 7. avgusta 1899.

V tiskarni sv. Cirila v Mariboru izšla je na 176 strani obsegajoča knjižica:

V Marijinem Celju.

Zgodovinske in potopisne črtice.

Spisal in izdal
s pridigami, katere je imel v Marijinem Celju,
Dr. Anton Medved, c. kr. profesor v Mariboru.
Cena knjižici 30 kr., po pošti 35 kr.

Umetno-obrtna delavnica
cerkvenih kamnoseških in podobarskih del
kamnoseka **J. F. PEYER-ja** priseženega izvedeneca
v Mariboru,

Kokoschmieg-Allee, Hilarusstrasse, Carneristrasse.

Izdeluje altarje, prižnice, obhajilne mize, krstne kamene, okna, itd. itd.

Tudi prevzema mere prostorov za omenjene predmete, kakor tudi originalne načrte.

Posebno se bavi z napravo **nagrobnih spomenikov**. Prav velika zaloga dogotovljenih novih nagrobnih kamenov od peščenega kamena, mramora, granita in sienita.

Solidna postrežba in prav nizke cene. 26

Dopisnice razglednice (Ansichtskarten)

izdeluje podpisana prav lično, hitro in po ceni.

Kdor želi založiti kako razglednico mora doposlati fotografijo dotičnega kraja.

Za obila naročila se priporoča

Tiskarna sv. Cirila Maribor

Koroška ulica št. 5.

Umetno stavbarsko-klesarski obrt
Murnikovih naslednik.

Anton Gajser,
lastnik.

Kaiserstr.-Theatergasse št. 18.
Obstoji že 42 let.

Karol Kocjančič,
klesarski mojster.

v Mariboru.

Izdelujejo se umetni altari, prižnice, krstni kamni, kipi, mavzoleji, grobišča itd. po lastnih in tujih načrtih. Velika zaloga gotovih nagrobnih kamenov od mramora, granita in sienita.

Priznano nizke cene.

Ameriko.

Kralj. belgijski poštni parnik

Red Star Linie iz Antwerpna naračnost v Novi Jork in Filadelfijo.

Koncesijovana od visoke c. kr. avstrijske vlade. Pojasnila daje radovoljno

Red Star Linie, Dunaj IV., Wiednergürtel 20,
ali

Julij Popper, Bahnstrasse 8, Innsbruck.

23

Zaloga in posojilnica glasovirjev
Berte Volckmar,

državno izkušane učiteljice na glasovirju

v Mariboru, Gornjih gosporskih ulicah št. 54,

v pritličju nasproti c. kr. državne gimnazije

Priporoča svojo bogato zalogo

novih

glasovirjev

in

pijanin

(s križnimi strunami, z orehovo polituro, črni in ameriški orehov les)

kakor tudi

Harmonij

po evropskem in ameriškem seznamnem sestavu iz najboljših tovarn po tovarniških cenah. 2—12

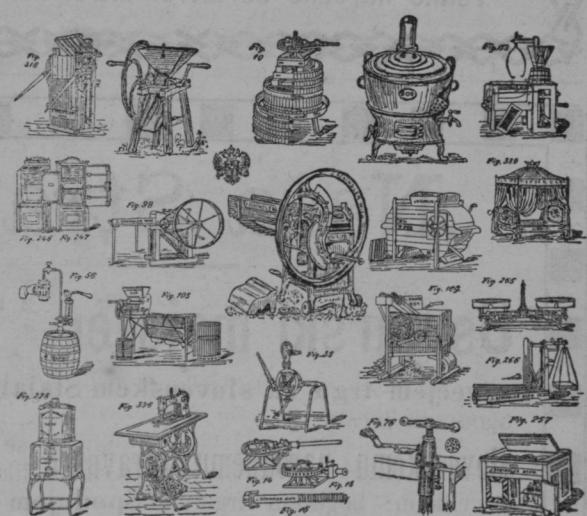
Glasovirji „Ehrbar“!

Jamči se pismeno. Plačuje se v obrokih. Stari glasovirji se zamenjavajo in prodajajo.

Posojila po najnižji ceni.

Janez Schindler,

Dunaj III., Erdbergstr. 12,
pošilja zastonj vsakemu ceničniku v slovenskem jeziku. V tistem se nahaja več ko 300 podob različnih strojev in orodja za poljedelstvo, obrt in hišne potrebe. Cene nižje, kakor povsod drugod. Pošilja se na poskušnjo. Reelna postrežba se jamči. Plačila prav ugodna. Solidni krščanski preukupci se iščejo.

Janez Schindler,

c. kr. 8-18
lasinik privilegij.
Dunaj III., Erdbergstrasse

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki

za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Vse stroje za poljedelstvo. Vnovič znižane cene!

Trijeri (čistilni stroji za žito) v natančni izvršitvi. **Sušilnice** za sadje in zelenjavo. **Škropilnice proti peronospori**, poboljšani sestav Vermorelov. Aparate za sumporavanje lozov.

Mlatilnice, mlini za žito, stiskalnice (preše) za vino in sadje različnih sestav.

Slamoreznice tako lahko za goniti in po zelo zmernih cenah Stiskalnice za seno in slamo ter vse potrebne, vsakovrstne poljedelske stroje, prodaja v najboljši izvršitvi

**Ig. Heller na Dunaju,
II/2 Praterstrasse 49.**

10-20

— Zastopniki se iščejo. — Ceniki brezplačno. —
Pred ponarejanjem se je posebno treba varovati.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru
priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu
vsakovrstne podobice, molitvenike,
rožne vence, svetinjice, križce.

Velika knjiga z vzorci od navadnih do najfinezjih podobic je v tiskarni na vpogled.

Spominki na prvo sv. obhajilo kos od 1 do 10 kr.

Rožne vence vsake velikosti in kakovosti prodajamo na drobno in debelo, **rožne vence žalostne Matere Božje** in preč. **Spočetja itd.** — Lepi križci so pa medeni ali niklasti za rožne vence, za kras na steno in posebno za častite duhovnike za sprevedenje bolnikov; križi s stojalem, svetinjice različnih vrst.

Tiskarna ima v zalogi tiskovine za:

župnijske, občinske in politične urade, odvetnike in notarje, trgovce, hôtele in gostilnice, posojilnice in zasebnike. Naročila na lepake (vsake vrste in velikosti), poročne liste, osmrtnice, spominske liste, vizitke, tabele, knjige, časnike, dalje preskrbi za vsak urad ali zasebnike štampilije (pečate).

Vsako naročilo se izvrši hitro, lčno in ceno.

„Naša Straža“

Usnjarski mojster

z malo gotovino
bi se lahko
naselil

v večjem trgu na slovenskem Štajarskem na zelo ugodnem mestu.

Slovenskemu narodnemu zdravniku se nudi lepa pričevanje na Štajarskem, kjer bo imel sigurno zelo lepo prihodnost.

V ravno tem kraju se bo prihodnje leto oddajala edina slovenska gostilnica v najem; gostilna je tako dobro obiskana, ker v njo zahajajo vsi narodni krogi iz trga in okolice. 5-5

Kdor želi kaj natančneje izvedeti, naj se obrne do „Naše straže“ v Ljubljani.

Kdor še vedno ni ud „Naše straže“ naj pristopi; udinja znaša 1 K. na leto, ustanovnina pa 50 K. —

Prodajalka

z dobrimi spričevali želi dosedajno službo premeniti, najraji na Štajarsko. Naslov: **Marica Leber, firma Jelenc, Tržič, Gorenjsko.**

Stavba nove šole,

ki je proračunjena na gl. 18.978.97 se bo oddala dražbenim potom dne 17. septembra t. l. ob 3. uri popoludne v Polenšaku pri Ptuju. — Načrti, proračun in stavbinski pogoji ogledajo se lahko pri šolskem vodstvu na Polenšaku.

Krajni šolski svet na Polenšaku pri Ptuju, dne 30. julija 1899. 1-2

Arni Vrbnjak,

trgovec v Križovci priporoča vsakovrstne kmetijske stroje, kakor: slamoreznice, stiskalnice, mlatilnice itd., nadalje: kolesa (velocipede) rabljena in nova in tudi vse dele koles po nizki ceni. 1-3

Na prodaj

novozidana hiša in mala švicarska hiša v novi »Schmidtgasse« proti gostilnici »Josefstadt« in železniški delavnici se prodati ali obe skupaj, ali vsaka posebej pod prosto roko. 4-5

V Studencih pri Mariboru, št. 108. Julija Fras, posestnica.

Izvrstno olje iz kostij

za šivalne stroje, kolesa, kakor tudi izvrstno olje za svetljavo, ki se ne kadi, za kolesne svetilke, iz tovarne olja iz kostij H. Moebius & Fils, Basel (Švica). Dobi se pri: Jan. Erhartovič naslednik R. Strassmayer, puškar. Francu Neger, trgovina za šivalne stroje in kolesa. Herm. Prosch, trgovina za šivalne stroje in kolesa. 26-26

Na prodaj

posestvo pri Ruškem brodu v Spod. Selnici okoli 16 oralov njiv, travnikov, itd. s hišo vred (3 zidane sobe) se proda po nizki ceni. Več se izve pri Lastniku Anton Volmayru v Selnici. 2-2

Autonomna past za mnogo živalij.

Za podgane gl. 2, za miši gl. 1-20. Vlovi v eni noči, ne da bi se pazilo na njo, do 40 komadov, ne zapusti nobenega duha in se stavi sama. **Past za ščurke** (grile) »Eclipse«, polovi v eni noči po 1000 ščurkov ali grilov. Stane gld. 1-20. Povsod najboljši vspehi. Se pošilja proti poštnim povzetjem. 2-12

M. Feith, Dunaj, II., Taborstrasse 11/b.

Službo cerkovnika

želi nastopiti Ferdinand Bračko krojač na Teznu poleg Mariabura št. 105.

KUVERTE

s firmo priporoča
tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Zahvala!

blagorodnemu gospodu dr. Karolu Chloupek, okrajnemu zdravniku v Šoštanji.

Podpisani se prisrčno zahvaljujem, da ste me velespoštovani gospod ozdravili. Le samemu Bogu in Vaši spremnosti ter požrtvovalnemu trudu imam se zahvaliti, da sem pri hudi in nevarni bolezni ne samo stal pri življenju, marveč tudi primeroma naglo ozdravel. Bog Vas blagoslovil in ohrani v blagor trpečih.

Podgora pri Paki, 6. avgusta 1899.

Vinko Steblovnik, posestnik in lesotrezec.

Venček cerkvenih pesmi za šolarje

je sedaj izšel v VI. popravljenem natisu. Komad velja 10 kr., 50 komadov za 4 gld., 100 komadov 6 gld. 80 kr. — proti predplači.

Poština za komad 2 kr., za 50 in 100 komadov 15 kr.
Naročuje se v tiskarni sv. Cirila v Mariboru.

Opomba. Pripravlja se tudi izdaja s sekircami, t. j. spremeljevanjem za organiste.

Naznanja

Martina Muršeca bila) **prodaja naravno domače žganje po zelenizki ceni.** — Posebno se priporoča za delavce droženka, tropinsko in slivovka, katero tam v vsaki meri in po nizki ceni dobite. Poskusite in prepričali se bodete, da je tam resnično dobro kupiti in da bo vsaki z žganjem zadovoljen. Al. Mir. 1